

Morgon, Robert Henry
Lance Sergeant
The Calgary Highlanders
Royal Canadian Infantry Corps
K-53435



Robert Henry Morgon wordt op 20 december 1915 geboren in Lethbridge, Alberta. Hij is de zoon van Albert Robert en Hannah Maria Morgon. Zijn vader is van Britse komaf. Zijn moeder is een Canadese. In 1929 verhuist de familie naar Kelowna (B.C). Vader Albert Robert sterft op 6 mei 1930, Robert Henry is dan 14 jaar oud. Robert Henry heeft geen broers of zussen. De familie bezoekt de Church of England.

Robert Henry behaalt zijn High-Schooldiploma in 1932. Na zijn diplomering volgt hij een cursus van drie maanden tot boekhouder. Daarna gaat hij aan het werk. Hij begint zijn loopbaan als tuinder in het bedrijf van L.E. Marshall in Kelowna. Ook werkt hij in een pakhuis. Dan vindt hij in 1939 een baan als boekhouder bij Jarvis & Whillis in Kelowna. Hij werkt hier tot hij zich aanmeldt voor actieve dienst in het Canadese leger.

Op 27 maart 1940 vult Robert Henry zijn aanmeldingsformulier in in Kamloops (B.C).

DECLARATION TO BE MADE BY MAN ON ATTESTATION

I, Robert Henry Morgon......do solemnly declare that the above particulars are true, and I hereby engage to serve in the Canadian Active Service Force so long as an emergency, i.e., war, invasion, riot or insurrection, real or apprehended, exists, and for the period of demobilization after said emergency ceases to exist, and in any event for a period of not less than one year, provided His Majesty should so require my services.

Date... 27th March. 1940......
Witness. G. G. Kennedy Pte.....
Robert H. Morgon..... (Signature of recruit)

OATH TO BE TAKEN BY MAN ON ATTESTATION

I, Robert Henry Morgon......do sincerely promise and swear (or solemnly declare) that I will be faithful and bear true allegiance to His Majesty.

Robert H. Morgon..... (Signature of Recruit)

Robert Henry is dan 24 jaar oud en vrijgezel. Hij is een gezonde jongeman met blauwe ogen, lichtbruin haar, is 1.74 meter lang en weegt 62 kilo. In zijn vrije tijd gaat hij graag vissen of jagen, speelt hij softbal, basketbal en volleybal. Ook bespeelt hij de mandoline. Na zijn dienstitijd wil hij graag als ambtenaar werken, bijvoorbeeld als postbode.

In eerste instantie wordt Robert Henry als private ingedeeld bij het regiment Sutherland Highlanders of Canada en krijgt hij zijn eerste trainingen in een infanterie-trainingscentrum in Vancouver (B.C). Na een kleine twee maanden wordt hij overgeplaatst naar Calgary, Alberta, en wordt hij bevorderd tot A/corporal. In de zomer van 1941 verblijft hij een maand in een trainingskamp in Nanaimo, waarna hij terugkeert naar Calgary.

Op 10 oktober 1941 vertrekt Robert Henry vanuit Halifax, Nova Scotia, naar Engeland. De eerste maand verblijft hij in een trainingskamp in Whitley, in het graafschap Cheshire. Een maand later wordt hij toegevoegd aan het regiment Calgary Highlanders. Ruim twee jaar verblijft hij met zijn regiment in Engeland en wordt hij in 1942 bevorderd tot corporal. Trainingen volgt hij onder andere aan de Canadian Training School no. 3, Canadian Training School no. 5 en aan de Eastern & South Eastern Army Weapon Training School. In een rapportage van december 1942 wordt hij omschreven als een enthousiaste man in een goede lichamelijke conditie. Hij is serieus, strijdlustig, betrouwbaar en kan goed met wapens omgaan. Hij is in staat tot leidinggeven, maar soms onzeker door gebrek aan ervaring. In april 1943 heeft hij meer ervaring opgedaan en zien zijn meerderen in hem een goede instructeur die goed kan organiseren en het overzicht behoudt. Eind juli 1943 wordt hem aangeraden wat krachtiger op te treden naar de manschappen toe die hij instrueert. November 1943 doet hij een aanvraag om een Officer Cadet Training te volgen. Deze wordt, om onduidelijke redenen, afgewezen.

Na de intensieve trainingsperiode in Engeland, worden de Calgary Highlanders in de eerste week van juli 1944 verscheept naar Frankrijk.



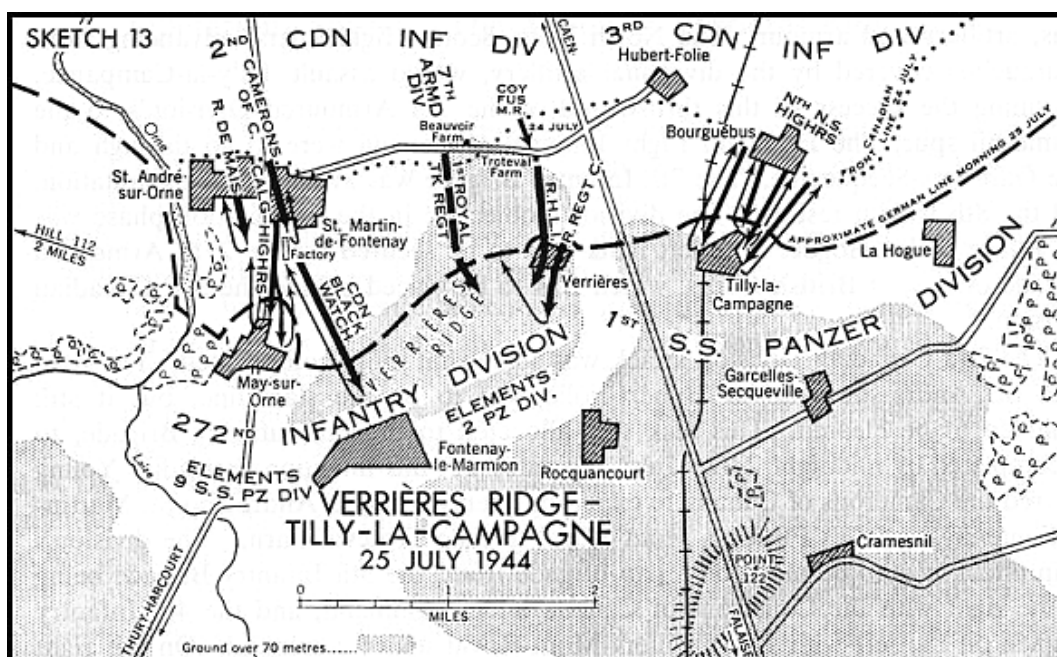
De eerste nachten brengen ze door in de velden rond Banville, drie kilometer ten westen van Juno Beach. Het is er relatief rustig, ver genoeg van het front. Maar dat verandert een paar dagen later als ze in de nacht van 10 juli vertrekken naar Abbaye d'Ardenne, aan de noordwest kant van Caen.

Abbaye d'Ardenne 1944.

Hier maakt Robert Henry voor het eerst van zijn leven mee wat het is om te vechten aan het front. Vierentwintig uur per dag wordt zijn regiment onder vuur genomen door de Duitsers. Dan wordt er van hogerhand besloten dat de 2^e Canadian Division deel zal uitmaken van Operatie Atlantic, vertrekken de Calgary Highlanders richting Vaucelles en wordt de rivier de Orne overgestoken. Dat gaat niet zonder slag of stoot, maar op 19 juli kunnen de Calgary Highlanders verder trekken naar La Haute en Fleury-sur-Orne.

Na de val van Caen hebben de Duitsers zich onder andere teruggetrokken op de heuvelrug van Verrières ten zuiden van Caen en kunnen op die manier alle troepenbewegingen van de geallieerden in de gaten houden. Zo ook op Hill 67. Dertig minuten nadat de Calgary Highlanders de heuvel hebben ingenomen, blijken de Duitsers zich toch niet zo heel makkelijk over te geven. Een gevecht van drie dagen volgt, éénendertig Canadese soldaten sneuvelen op Hill 67. De Calgary Highlanders trekken verder naar het zuiden.

Na de nodige dagen rust, na de slag om Hill 67, worden er plannen gemaakt voor Operatie Spring, het innemen van de gehele heuvelrug van Verrières. De heuvelrug wordt onder andere verdedigd door de Duitse 1^e SS-Panzer-Division Leibstandarte SS Adolf Hitler, de elitetroepen van de Waffen-SS. De Highlanders zullen vanaf daar doortrekken naar May-sur-Orne. In de nacht van 24 juli wordt de aanval ingezet, maar Operatie Spring loopt uit op een ramp. De Calgary Highlanders zijn te onervaren tegenover de Duitse legermacht en er gaat veel mis in de communicatie tussen de verschillende legereenheden. Er sneuvelen 37 Calgary Highlanders. De manschappen die het hebben overleefd krijgen een aantal dagen rust in Fleury-sur-Orne.



Na de rustdagen in Fleury-sur-Orne is het volgende doel Tilly-la-Campagne. Al twee keer eerder hebben Britse en Canadese troepen geprobeerd het te veroveren, maar tevergeefs. Nu is het de beurt aan de Calgary Highlanders. In dikke mist wordt er twaalf uur lang gevochten. Maar ook de Highlanders stuiten op groot verzet. En hoewel er een aantal manschappen weet door te dringen in het dorp, lukt het ook de Highlanders niet om Tilly in te nemen. In nog geen dag sneuvelen 36 mannen.

Op 8 augustus 1944 worden de Calgary Highlanders ingezet in Operatie Totalize. Hun opdracht is het innemen van de brug over de Laize bij Bretteville. Vlak na middernacht vertrekt het regiment van Iffs naar Verrières, waar ze om 01.30 uur aankomen. De hele nacht luisteren ze naar overkomende vliegtuigen en het geluid van hevige bombardementen. Na een uur of vier verlaten ze hun loopgraven en marcheren door naar Rocqancourt. In het ochtendlicht zien ze de silhouetten van honderden vrachtwagens, tanks en andere legervoertuigen. En heel veel manschappen. Om 11.00 uur gaat het regiment verder richting Caillouet, drie kilometer verwijderd van hun doel, Bretteville. Op de route zien ze gestrande legervoertuigen, wrakstukken van geweren en heel veel dode Duitse en Canadese soldaten. De weg naar Bretteville is zwaar gebombardeerd en nauwelijks begaanbaar, maar de opmars gaat voorspoedig. Er is vrijwel geen sprake van Duits verzet. Om 17.00 uur hebben de Calgary Highlanders, samen met het Regiment de Maisonneuve, de brug over de Laize veiliggesteld. Maar op de heuvels rond het dorp wemelt het echter nog van de Duitse troepen en het duurt tot de volgende ochtend voordat deze zich hebben overgegeven. Na vierentwintig uur marcheren, aanvallen en wachten op tegenaanvallen is iedereen moe, hongerig en vies en is er tijd voor een paar dagen rust. Elf Calgary Highlanders sneuvelen tijdens Operatie Totalize. De rust is van korte duur. Op 12 augustus wordt het regiment ingezet bij de slag om Clair-Tison.

Clair-Tison is een dorp met wat stenen boerderijen, gelegen in een vallei. Na een dag lopen, het is zeer warm, gaan de Highlanders de nacht in zonder slaap. Om 01.45 uur, het is een donkere, mistige nacht, wordt de



aanval ingezet. Allereerst wordt Le Mesnil ingenomen, een dorp ten noorden van Clair-Tison. Op 13 augustus, om 14.00 uur, wordt de aanval op Clair-Tison ingezet. De Canadezen worden hevig onder vuur genomen door Duitse legereenheden, maar in de avond wordt ook hier een brug over de Laize ingenomen.

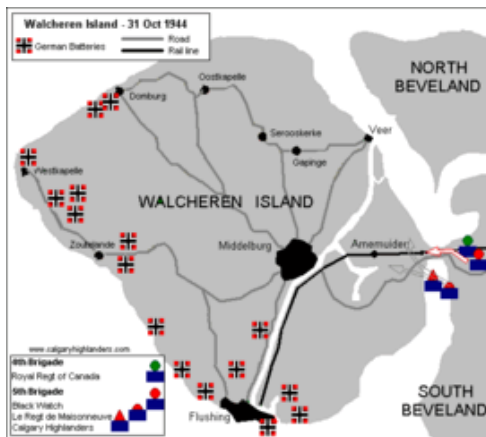
Wat volgt in augustus is een lange route door velden, bossen en dorpen met grote en kleine veldslagen en met weinig tijd voor rust en eten, dwars door Normandië, op weg naar de rivier de Seine.

Na hevige gevechten in het Forêt de la Londe, waar de Canadezen voor het eerst kennismaken met de tactiek van de Duitse troepen om mortiergranaten af te schieten in boomtoppen, waardoor er niet alleen granaatscherven in het rond vliegen, maar ook brandende boomtoppen, steken de Calgary Highlanders op 28 augustus bij Elbeuf de Seine over.

Na de oversteek van de Seine gaat het regiment op weg, via Rouen, naar Dieppe, waar ze op 3 september aankomen. Dieppe is voor veel Canadese strijders een zwarte bladzijde in de geschiedenis. In augustus 1942 zijn hier meer dan 900 Canadese soldaten om het leven gekomen. De landing op het strand bij Dieppe is een ramp. Slecht voorbereid en weinig ondersteuning vanuit de lucht. De Calgary Highlanders, die wel zijn ingescheept, maar het strand nooit hebben bereikt omdat ze als reservetroepen worden achtergehouden, worden nog jaren achtervolgd door de vreselijke herinneringen aan die dag. Op de Canadese begraafplaats, die tijdens de bezetting al die jaren is bijgehouden door de inwoners van Dieppe, houden de Calgary Highlanders een herdenkingsdienst.

De rust in Dieppe is van korte duur. In de vroege ochtend van 5 september, het regent pijpenstelen en het is koud, worden ze per truck vervoerd naar Montreuil, zeventig kilometer ten zuiden van Duinkerke. Duinkerke en omgeving wordt door de Duitsers zwaar verdedigd. De Calgary Highlanders, met Duinkerke in zicht, vechten van boerderij naar boerderij onder constant artillerievuur. Het is gevaarlijk en deprimerend. Het lukt uiteindelijk niet om Duinkerke in te nemen. Op 18 september vertrekken de troepen per truck vanuit Loon Plage naar Antwerpen, op 4 september ingenomen door de Britten, door de velden van Ieper die nog duidelijk de sporen dragen van de Eerste Wereldoorlog. Duinkerke zal tot het einde van de oorlog in handen blijven van de Duitsers. Robert Henry is met zijn regiment op weg naar de Slag om de Schelde.

Drie dagen krijgt Robert Henry wat rust. Vanuit Antwerpen vechten de Calgary Highlanders zich over het Albertkanaal, het begin van de Slag om de Schelde, naar het Turnhoutkanaal richting Eindhoven, waar ze verblijven tot 3 oktober 1944. Ook nu is de rust van korte duur. Via Lichtenberg en Brasschaat wordt het regiment ingezet in Hoogerheide bij de Slag om Woensdrecht. Tweeënzeventig uur wordt hier hevig gevochten. Robert Henry verliest dertig van zijn strijdmakkers.



En dat is nog maar het begin. De Slag om de Schelde woedt verder via Ossendrecht, Kruieningen en Schore naar de Slag om de Sloedam. Het is dan 31 oktober. Het regiment van The Black Watch doet als eerste een aanval op de dam. Zij lijden zulke zware verliezen dat de volgende dag de Calgary Highlanders worden ingezet. Ook zij komen niet verder dan halverwege de dam. Er wordt op zulke korte afstand gevochten dat handgranaten kunnen

worden teruggeworpen nog voordat ze ontploft zijn. In de morgen van 1 november lukt het de Highlanders de westkant van de dam veilig te stellen, maar het lukt ze op 2 november niet om verder te komen dan het bruggenhoofd op Walcheren.



Uiteindelijk landen er Britse commando's op Walcheren en zij verdrijven de Duitsers. Dit maakt de Slag om de Sloedam achteraf onnodig. Het kost 107 Calgary Highlanders het leven.

Robert Henry komt, na deze vreselijk slag, terecht in de omgeving van Nijmegen. In eerste instantie worden de Calgary Highlanders vanaf 10 november gestationeerd in huizen langs de weg tussen Nijmegen en Malden. Ze worden ingezet bij het bewaken van bruggen bij Malden en Grave. Er zijn rustdagen en er wordt getraind met een nieuw wapen, de WASP-vlammenwerper. Gedurende de hele winter wordt het regiment ingezet bij de bewaking van de grens bij Groesbeek. Twee weken op, één week af.

Tijdens één van deze verlofdagen, op 25 november 1944, doet Robert Henry iets bijzonders. Hij vraagt toestemming om te trouwen met Minnie Peace Ross uit Kempton, Brighton, Engeland. Ze hebben elkaar ontmoet in het voorjaar van 1943. Waarschijnlijk verblijft Robert Henry in die tijd aan de Canadian Battle Drill School in Windlesham House School, Washington, ten westen van Brighton aan de zuidkust van Engeland. De commanding officer van de Calgary Highlanders, Ross Ellis, keurt de aanvraag goed. Hij omschrijft Robert Henry als betrouwbaar en gewetensvol. De dienstdoende legerpredikant heeft na de aanvraag twee keer een gesprek met Robert Henry. Hij geeft aan dat Robert Henry zijn verantwoordelijkheid neemt voor de te nemen stap, dat hij vrij is van schulden en dat zijn aanstaande vrouw, de weduwe Minnie Peace Ross, een fijn karakter heeft. Drie dagen later wordt ook door een hogere

officier de aanvraag goedgekeurd. Robert Henry en Minnie Peace krijgen toestemming te trouwen in januari 1945.

Ze moeten dus nog even geduld hebben. En Robert Henry hervat zijn werkzaamheden. Als de kerstdagen naderen begint het te sneeuwen. De manschappen hebben geen winteruniform en omdat hun donkere uniformen afsteken tegen het witte landschap dragen ze tijdens patrouilles hun ondergoed over hun uniform en witte handdoeken over hun helm. Op kerstavond, wanneer de Calgary Highlanders op patrouille zijn langs het front bij Groesbeek, brengen de Duitse soldaten aan de overkant een serenade. De Canadezen beantwoorden deze door terug te schieten met geweren, granaten en mortieren. De volgende dag brengen de Canadezen twee doedelzakspelers mee om te spelen voor de Duitsers.

Oudejaarsnacht beginnen de Duitsers, precies om twaalf uur, te schieten. Volgens ooggetuigen kun je bij het licht van al dat geschut een krant lezen. Na 5 minuten roepen de Duitsers: "Gelukkig Nieuwjaar, Canada". Op 10 januari verlaten de Calgary Highlanders de frontlinie voor een week rust in Nijmegen.

Vanaf 1 februari begint voor de Calgary Highlanders de voorbereiding op Operatie Veritable. Robert Henry echter mag vanaf 3 februari met verlof. Hij keert terug naar Engeland om te trouwen met zijn geliefde. Op 7 februari 1945 geven ze elkaar het ja-woord in de St. Mark's Church in Brighton.

St. Mark's Church – Kempton – Brighton.



Na terugkeer uit Engeland vertrekt Robert Henry op 18 februari met zijn regiment richting het Moyland bos. Midden in de nacht nemen ze hun posities in en voor de komende 48 uur patrouilleren ze, vinden er wat schermutselingen plaats met Duitse soldaten en beschieten ze Slot Moyland.

Na Moyland volgt het Hochwald. Een dichtbegroeid bos, met soms maar een paar meter zicht waardoor de kans groot is in een hinderlaag te lopen. Hier start Operatie Blockbuster. Het doel van de Calgary Highlanders is het innemen van de westkant van de noordelijke rand van het bos. Net na middernacht, op 27 februari, vertrekt het regiment. Het is bewolkt en er is geen maanlicht om de mannen bij te schijnen. De boerderijen die ze in het open landschap passeren lijken verlaten. Pas bij het ochtendlicht ondervinden ze weerstand van Duitse soldaten, maar het lukt ze hun doel te bereiken, worstelend door modder en sneeuw, en om half elf in de avond kan er eindelijk, na vierentwintig uur, een warme maaltijd gegeten worden. Er zijn 200 Duitse soldaten gevangengenomen, twaalf Calgary Highlanders sneuvelen deze dag in het Hochwald.

Robert Henry raakt deze dag om 11.00 uur zwaargewond. In eerste instantie doet de dienstdoende arts in Veldambulance no.15 de constatering dat er granaatscherven zijn doorgedrongen in zijn maagstreek, maar dat hij geen interne bloedingen verwacht. Robert Henry zelf verkeert in een ernstige shock. Dezelfde dag nog worden de granaatscherven operatief verwijderd en wordt er een drain geplaatst. In eerste instantie lijkt Robert Henry op te knappen. Maar op 6 maart gaat het mis. Hij raakt bewusteloos en krijgt extra zuurstof toegediend. Ook nu zijn de artsen nog positief. Op 9 maart schrijft zijn behandelend arts, in eerste instantie, dat het goed met hem gaat. Maar om 10.30 uur heeft Robert Henry eenzelfde soort aanval als op 6 maart, bovendien praat hij onduidelijk en onsamenhangend. De arts vermoedt een bloedprop in de hersenen. Dit duurt zo'n tien minuten en op 10 maart schrijft zijn arts dat het goed gaat en de wond goed heelt. Wel is Robert Henry soms nog wat in de war. Maar 's nachts slaat het noodlot toe. Ondanks de positieve berichten overlijdt Robert Henry op 11 maart om 02.00 uur op achtentwintig jarige leeftijd. Drieëndertig dagen na zijn huwelijk met zijn geliefde Minnie Peace. Ook moeder Hannah blijft na de dood van haar man en haar enig kind alleen achter.

Robert Henry wordt tijdelijk begraven op de Canadese Militaire Begraafplaats in Bedburg, Duitsland. Op 29 augustus 1945 vindt zijn herbegravenis plaats op de Canadese Oorlogsbegraafplaats Groesbeek, **plot V.H.9.**

Robert Henry Morgon ontvangt de volgende onderscheidingen:

- 1939 – 1945 Star
- France & Germany Star
- War Medal 1939 - 1945
- Canadian Volunteer Service Medal & Clasp

Op zijn grafsteen staat de volgende tekst:

GREATER LOVE
HATH NO MAN THAT THIS,
THAT A MAN LAY DOWN
HIS LIFE FOR HIS FRIENDS

Groesbeek – 19 februari 2020.





Levensverhaal: Sigrid Norde – Research Team Faces To Graves.

* Heeft u een foto van deze soldaat of aanvullende informatie neem dan contact op met info@facestograves.nl

Bronvermelding:

Commonwealth War Graves Commission

Library and Archives Canada

David. J. Bercuson, Battalion of Heroes–The Calgary Highlanders in World War II, The Calgary Highlanders Regimental Foundation, 1994

<http://normandie44.canalblog.com/archives/2012/02/06/23451046.html>

https://en.wikipedia.org/wiki/1st_SS_Panzer_Division_Leibstandarte_SS_Adolf_Hitler

<https://www.veterans.gc.ca/eng/remembrance/memorials/canadian-virtual-war-memorial/detail/2662863>

<https://my.viewranger.com/route/detail/MTE3MTMy>

https://en.wikipedia.org/wiki/Non-Permanent_Active_Militia

<https://twitter.com/at192/status/391189188843819010>

<https://weaponsandwarfare.com/2017/10/14/25th-july-operation-spring/>

<https://www.zeeuwseankers.nl/verhaal/zeeland-herdenkt-de-slag-om-de-schelde-in-1944>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Slag_om_de_Sloedam

https://fr.wikipedia.org/wiki/Fichier:TournebuWarMemorial_002.JPG

https://en.wikipedia.org/wiki/St_Mark's_Church,_Brighton